

ראש השנה לד

The מצוה of נפץ החמה only by day, from שופר only by day, from תקיעת שופר only by day, from מצוה only by day.

If a person hears the nine קולות spread out over nine hours he has been יוצא the מצוה. the מחבר brings a יש אומרים who says that if another קול שופר that was not כשר was heard in between, then he is not יוצא, as the nine קולות must not have interruptions.

If a person while reading שמע קריאת שמע stopped, then if he stopped for an amount of time in which he would have been able to finish קריאת שמע he must go back to the beginning.

The תקיעות are מוכב each other, meaning if a person only knows how to do a תקיעה and not a תרועה, he should do neither. Similarly, the ברכות of ראש השנה מוסף (מלכיות זכרונות שופרות) are מעכב each other.

While the צבור blows שופר during חזרת הש"ץ (and נוסח/ספרדים), a יחיד only blows before מוסף (עמידה) during the ספרד blow.

A יחיד can blow שופר and be מוציא another יחיד, but he cannot daven עשרה שמונה עשרה for him (as one can only be יוצא with a מנין by חזרת הש"ץ).

Every תקיעה must be preceded and followed by a תרועה.